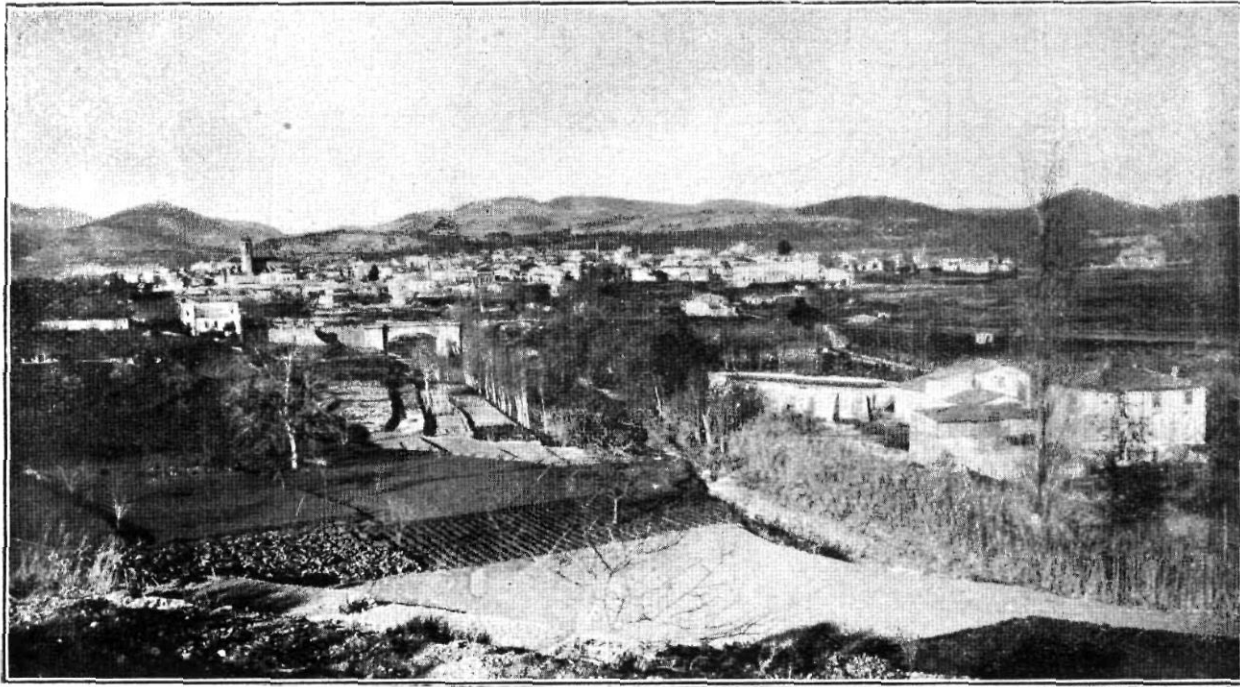

CALDES DE MONTBUI

Vista general

LES AIGÜES TERMALS DE CALDES

Disfruta, la nostra vila, d'immillorable situació topogràfica, en un extrem del pla del Vallès, tancada per la part del Nord per una serralada de caràcter volcànic que la resguarda dels vents freds, essent, per la part de migdia i llevant, d'ample i espaiós horitzó, variadament hermós per les muntanyes que llunyanament alcança la vista i que formen barrera al pla de Barcelona i de la Costa.

El clima és temperat i sec, excel·lentment saludable, tant a l'hivern com a l'estiu, perquè en aquesta última estació deixa sentir la seva influència l'agradable *marinada* que impedeix en gran manera l'activitat del sol.

Però el que caracteritza més la nostra vila de Caldes, són les seves aigües termals.

No és possible fixar l'època en que va començar a usar-se, com element terapèutic, l'aigua termal de la vila de Caldes de Montbui. Tan sols des de l'època romana *tenim testimonis de fe que demostren l'ús habitual que aquelles llunyanes generacions feien d'aquestes aigües per la curació de determinades enfermetats, com són algunes làpides i restes de banys romans, i l'estima en que ja en aquella època gaudien aquestes termes, podent-*

se deduir de tot això que l'aplicació terapèutica és molt antiga i que el seu ús ha continuat sense interrupció durant tota la sèrie de segles que han transcorregut fins als nostres dies. I aquesta constància, aquesta insistència amb que les generacions totes han acudit a aquestes termes en demanda d'alleugement a llurs dolències, seria prou en favor de la seva bondat terapèutica si els moderns estudis sobre l'acció de les aigües minerals en general i de les de Caldes en particular no ens haguessin donat l'explicació científica del que sols es coneixia abans per pura observació, i que els seus bons efectes els veiem i toquem cada dia.

Segons el concienzós anàlisi practicat últimament pel doctor Oliver Rodés, correspon incloure-les en el grup d'aigües termals clorato-alcalines, litiques, varietat fluor-bromo-iodurades.

De manera, que no solament són termals, sino termo-potables, perquè també poden usar-se i s'usen en beguda, experimentant-se sorprenents efectes per la virtut temperant, laxant i aperitiva dels elements que entren en llur composició química, ja que, segons afirma el doctor Xalabarder, el que té veritable importància sota el punt de vista de la nutrició, són

els ions, cloro, iode bromu i liti i que els compostos iòdics provoquen una major excreció de la urea i àcid úric, manifestant llur poderosa acció sobre el procés nutritiu, augmentant l'eliminació dels productes desintegrants, la retenció dels quals es manifestaria tard o aviat per trastorns més o menys persistents.

L'aigua termal, que es troba principalment en el perímetre de la plaça, i d'on s'assorteixen tots els establiments balnearis de la vila, brolla a la temperatura de 71° i com d'una espècie de bullidors.

La calor tan intensa d'aquesta aigua ha causat sempre admiració, i la virtut medicinal que té (cosa provada per diferents experiments) és deguda a que en la seva trajectòria per les capes interiors i sedimentàries de la terra, arrossega varietat de substàncies o sals minerals aptes per unir-se amb ella.

Per l'aplicació de les aigües minerals, que són sempre una verdadera medicina per a curar diferents enfermetats, són necessaris experiència i coneixements científics per a lograr el desitjat efecte de la salut, i això és tan fonamental, com que la verdadera i universal medicina té per guia i principal basament la raó i l'experiència. Els primitius homes, veient-se